



SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI  
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

1416, 13.04.2023

177, 160, 143, 106,  
185, 186, 162, 165 Nr. 4179/2023

11 APR. 2023

Către: DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,  
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 05 aprilie 2023

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, punctele de vedere ale Guvernului referitoare la:

1. Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Legii educației naționale nr. 1/2011 (Bp. 317/2022, Plx. 687/2022);

2. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 89/2023, L. 177/2023);

3. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare (Bp. 67/2023, L. 160/2023);

4. Propunerea legislativă privind digitalizarea unor activități din domeniul sănătății și securității în muncă și apărării împotriva incendiilor (Bp. 52/2023);

5. Proiectul de Lege pentru modificarea art. 84 alin. (11) din Legea educației naționale nr. 1/2011, precum și abrogarea art. L din OUG nr. 130/2021 și art. 68 din OUG nr. 70/2020 (Plx. 744/2022, L. 106/2023);

6. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (Bp. 91/2023);

7. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (Bp. 92/2023);

8. Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal (Bp. 69/2023);

9. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale (Bp. 72/2023, L. 165/2023).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT



Doamnă vicepreședinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

## PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind digitalizarea unor activități din domeniul sănătății și securității în muncă și apărării împotriva incendiilor*, inițiată de domnul senator USR Cristinel Gabriel Berea împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp. 52/2023**).

### I. Principalele reglementări

Prin inițiativa legislativă se propune digitalizarea instructajelor privind sănătatea și securitatea în muncă, precum și a celor pentru apărarea împotriva incendiilor, efectuate de către angajatori, prin instituirea unei aplicații denumite Registrul Instructajelor Periodice.

### II. Observații

1. Cadrul legislativ în domeniul securității și sănătății în muncă a fost construit urmărind integrarea sistemului românesc în principiile cadrului european de securitate și sănătate în muncă (SSM). Prin *Legea securității și sănătății în muncă nr. 319/2006, cu modificările și completările ulterioare*, a fost transpusă integral în legislația națională *Directiva 89/391/CEE privind punerea în aplicare de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă*, directivă cadru a Uniunii Europene pentru domeniul SSM. Reglementările subsecvente *Legii nr. 319/2006* asigură compatibilitatea legislației naționale cu legislația comunitară în domeniu, prin transpunerea directivelor elaborate în aplicarea Directivei-cadru, care se referă la condiții generale, riscuri și activități specifice.

Prin *Legea nr. 319/2006*, la "SECTIUNEA a 7-a – Instruirea lucrătorilor" sunt instituite norme juridice privind instituirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă, după cum urmează:

*"Art. 20 (1) Angajatorul trebuie să asigure condiții pentru ca fiecare lucrător să primească o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății*

*în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru, specifice locului de muncă și postului său:*

- a) la angajare;*
  - b) la schimbarea locului de muncă sau la transfer;*
  - c) la introducerea unui nou echipament de muncă sau a unor modificări ale echipamentului existent;*
  - d) la introducerea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucruri;*
  - e) la executarea oricărei noi tehnologii sau proceduri de lucru;*
  - f) la executarea unor lucrări speciale;*
- (2) Instruirea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie:*
- a) adaptată evoluției riscurilor sau apariției unor noi riscuri;*
  - b) periodică și ori de câte ori este necesar.*

*(3) Angajatorul se va asigura că lucrătorii din întreprinderi și/sau unități din exterior care desfășoară activități în întreprinderea și/sau unitatea proprie, au primit instrucțiuni adecvate referitoare la riscurile legate de securitate și sănătate în muncă, pe durata desfășurării activităților.*

*(4) Reprezentanții lucrărilor cu răspunderi specifice în domeniul securității și sănătății în muncă au dreptul la instruire corespunzătoare.*

*Art. 21 (1) Instruirea prevăzută la art. 20 alin.(1), (2) și (4) nu poate fi realizată pe cheltuiala lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora.*

*(2) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (1) și (2) trebuie să se realizeze în timpul programului de lucru.*

*(3) Instruirea prevăzută la art. 20 alin. (4) trebuie să se efectueze în timpul programului de lucru, fie în interiorul, fie în afara întreprinderii și/sau unității, fie online.*

*(4) Dovada instruirii prevăzută la art. 20 poate fi realizată în format electronic sau pe suport hârtie în funcție de modalitatea aleasă de către angajator, stabilită prin regulamentul intern.*

*(5) În cazul folosirii variantei în format electronic prevăzute la alin. (4), dovada instruirii trebuie să fie semnată cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată.”*

De asemenea, Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 319/2006, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1425/2006, cu modificările și completările ulterioare, Capitolul 5, detaliază modul de realizare a instruirii lucrărilor în domeniul securității și sănătății în muncă.

*”Art. 77 Instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă cuprinde 3 faze:*

- a) instruirea introductiv generală;*
- b) instruirea la locul de muncă;*
- c) instruirea periodică.*

*Art. 81 alin. (1) Rezultatul instruirii lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se consemnează în mod obligatoriu în fișă de instruire individuală, întocmită pe suport de hârtie sau în format electronic, conform informațiilor prevăzute în anexa nr. 11, cu indicarea materialului predat, a duratei și datei instruirii.*

(2) Completarea fișei de instruire individuală se va face în format electronic sau olograf, în funcție de varianta de instruire aleasă, imediat după verificarea instruirii.

(3) După efectuarea instruirii, fișa de instruire individuală se semnează de către lucrătorul instruit și de către persoanele care au efectuat și au verificat instruirea.

(3<sup>1</sup>) În funcție de modalitatea stabilită de angajator prin regulamentul intern, fișa de instruire individuală se semnează olograf sau cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată.

(3<sup>2</sup>) În conformitate cu prevederile art. 17 alin. (3) lit. o) și alin. (4) din Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, procedurile privind utilizarea semnăturii electronice, semnăturii electronice avansate sau semnăturii electronice calificate pentru semnarea fișei de instruire individuală se regăsesc în contractul individual de muncă.

(3<sup>3</sup>) Angajatorul are obligația de a asigura trasabilitatea și integritatea materialelor utilizate în cadrul fiecărei instruiriri în format electronic a lucrătorului.

(4) Fișa de instruire individuală va fi păstrată de către conducătorul locului de muncă, pe suport hârtie sau în format electronic, după caz, și va fi însoțită de o copie a ultimei fișe de aptitudini completate de către medicul de medicina muncii.

(5) Fișa de instruire individuală se păstrează în întreprindere/unitate, pe suport hârtie sau în format electronic, după caz, de la angajare până la data închetării raporturilor de muncă.

Art. 81<sup>1</sup> În cazul în care instruirea lucrătorilor în domeniul securității și sănătății în muncă se realizează în format electronic, fișa de instruire trebuie să fie semnată de către toate persoanele implicate în proces de instruire, cu semnătură electronică, semnătură electronică avansată sau semnătură electronică calificată”.

Având în vedere aceste prevederi din legislația națională aplicabilă în domeniul securității și sănătății, facem următoarele precizări:

Propunerea legislativă vizează două domenii fundamentale reglementate de norme juridice diferite, și anume: domeniul securității și sănătății în muncă, reglementat de Legea nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă, cu modificările și completările ulterioare și domeniul apărării împotriva incendiilor, reglementat de Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 45 alin. (1) al Legii nr. 319/2006, ”Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este autoritatea competentă în domeniul securității și sănătății în muncă”, iar la art. 47 alin. (1) se stipulează că „Inspecția Muncii reprezintă autoritatea competentă în ceea ce privește controlul aplicării legislației referitoare la securitatea și sănătatea în muncă.”

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) al Legii nr. 307/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ”coordonarea, controlul și acordarea asistenței tehnice de specialitate în domeniul apărării împotriva incendiilor se asigură de Ministerul Afacerilor Interne, la nivel central prin Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar la nivel local prin inspectoratele pentru situații de urgență județene și București – Ilfov”.

Rezultă, astfel, că, prin inițiativa legislativă analizată, nu au fost luate în considerare normele juridice în vigoare, conținând cerințe pentru două domenii separate, care au legislație diferită și autorități competente distincte.

În acest sens, Inspecția muncii, instituție publică aflată în subordinea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, îndeplinește funcția de autoritate de stat, prin care asigură exercitarea controlului în domeniile relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă și supravegherii pieței, potrivit art. 1 alin. (3) din *Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*. Atribuțiile generale și specifice instituției sunt clar stipulate în *Legea nr. 108/1999*, precum și în *Regulamentul de organizare și funcționare a Inspecției Muncii*, aprobat prin *Hotărârea Guvernului nr. 488/2017, cu modificările și completările ulterioare*.

2. Sub aspectul conformității cu exigențele de tehnică legislativă prevăzute de *Legea nr. 24/2000*, având în vedere că obiectul de reglementare al prezentei inițiative este și *Legea nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă și a Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată*, apreciem că titlul și partea introductivă a art. 4 și 5 trebuiau să cuprindă referirea la completarea actelor normative anterior menționate.

Totodată, în raport de art. 38 din *Legea nr. 24/2000*, în partea dispozitivă a actelor cu caracter obligatoriu, verbele trebuiau folosite la modul indicativ, timpul prezent, iar viitorul trebuia evitat în măsura în care este posibil.

De asemenea, nu se justifică în cuprinsul art. 1 și 2 referirile la "structurile de specialitate", deoarece sunt lipsite de relevanță normativă, iar referirea la "normele de aplicare aferente" reprezintă o sintagmă impropriu stilului normativ.

3. Referitor la conținutul instrumentului de motivare a soluțiilor preconizate prin prezenta inițiativă legislativă, semnalăm că, din analiza *Expunerii de motive*, rezultă că aceasta nu respectă cerințele prevăzute de art. 6 alin. (1) și (2), precum și art. 31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*<sup>1</sup>. Astfel, se impunea ca, în *Expunerea de motive* să fie justificate în mod punctual și temeinic soluțiile normative propuse, cu redarea cerințelor care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Astfel, în cuprinsul *Expunerii de motive*, la primul paragraf, se precizează faptul că propunerea legislativă are drept scop digitalizarea instructajelor privind securitatea și sănătatea în muncă și apărarea împotriva incendiilor, fără a se preciza ce reprezintă aceste instructaje, având în vedere faptul că legislația aplicabilă definește și utilizează un alt termen, respectiv termenul de "instruire".

De asemenea, se face trimitere la instrumentul numit "*Registrul instructajelor periodice*" cu precizarea că vor fi introduse și instructaje efectuate la angajare, ceea ce creează o confuzie privind obiectul acestui registru.

În prezent, dovada realizării instruirii, fie pe format de hârtie, fie în format digital, este păstrată la sediul și punctele de lucru ale angajatorului, fiind documente

<sup>1</sup> ..privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată

- sau înregistrări încheiate între angajator și angajat, prin care se dovedește realizarea instruirii în domeniul securității și sănătății în muncă și care prezintă interes pentru mai multe instituții ale statului, inclusiv pentru organele de cercetare penală sau instanțele de judecată în anumite cazuri.

Păstrarea acestora într-un Registrul al instructajelor periodice gestionat de Inspecția Muncii transformă această instituție într-un veritabil arhivar electronic care va fi nevoie să pună la dispoziție dovezi privind instruirea lucrătorilor din România către alte instituții interesate.

Arhivarea acestor documente/înregistrări de la angajatori în "Registrul Instructajelor Periodice" propus în prezenta inițiativa legislativă, care să fie gestionat de Inspecția Muncii, ar transforma această instituție într-un organism de arhivare, care ar trebui să realizeze managementul/gestionarea documentelor și înregistrărilor realizate de angajatori (1.141.947 întreprinderi, conform Anuarului Statistic pentru anul 2020), prin realizarea procesului de creare, stocare, organizare, identificare, manipulare, editare și utilizare a dovezilor privind instruirea SSM de la angajatori.

Considerăm că misiunea Inspecției Muncii nu este aceea de a presta aceste servicii pentru angajatori sau de a pune la dispoziție dovezi privind instruirea lucrătorilor în domeniul SSM către instituții interesate, fiind în incompatibilitate din acest punct de vedere. Inspecția Muncii realizează controlul în domeniile relațiilor de muncă, securității și sănătății în muncă și supravegherii pieței, potrivit art. 1 alin. (3) al Legii nr. 108/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, transformarea Inspecției Muncii în gestionarul, la nivel național, al dovezilor privind instruirea lucrătorilor poate crea dificultăți în implementarea acestor sarcini, în comparație cu eventualul câștig obținut prin gestionarea unei baze de date care se presupune că ar facilita controalele efectuate de către inspectorii de muncă, ținând cont și de faptul că instruirea lucrătorilor este doar un aspect din multitudinea de aspecte ce sunt luate în vedere la realizarea controalelor în domeniul securității și sănătății în muncă la angajatori. Astfel, nu considerăm că s-ar simplifica controlul efectuat de inspectorii de muncă privind instruirea lucrătorilor în domeniul SSM, întrucât aceștia verifică nu numai realizarea instruirii, ci și însușirea de către lucrători a instrucțiunilor primite, prin discuții cu aceștia.

În ceea ce privește costul dezvoltării/achiziționării/asigurării serviciilor de menenanță a acestei aplicații, acesta este nejustificat raportat la beneficiile pe care le poate aduce.

Astfel cum a fost demonstrat mai sus prin citarea prevederilor legislative în vigoare, prin modificarea și completarea legislației naționale aplicabile domeniului securității și sănătății în muncă în vigoare s-a făcut deja tranziția spre utilizarea semnăturii electronice în domeniul instruirii lucrătorilor, la această dată angajatorii având deplina libertate de a apela la digitalizarea procesului de instruire, ca și alternativă la procesul clasic cu înregistrarea acesteia pe suport de hârtie (fișă individuală de instruire semnată olograf).

Potrivit legislației actuale în vigoare, angajatorii au posibilitatea de a alege asupra modului de înregistrare a documentelor care demonstrează realizarea

instruirii (pe hârtie sau electronic), iar organele statului sunt obligate de a accepta ambele tipuri de înscrisuri la verificările pe care le fac în control sau la cercetarea evenimentelor.

4. Considerăm că propunerea de la art. 1 alin. (1) de a implementa ”*o aplicație denumită Registrul Instructajelor Periodice*” (în domeniul securității și sănătății în muncă), „*prin intermediul Registrului general de evidență a salariaților*” (în domeniul relațiilor de muncă) nu este fezabilă, având în vedere scopul diferit al celor două ”*registre*”, precum și faptul că *Hotărârea Guvernului nr. 905/2017 privind registrul general de evidență a salariaților* stabilește metodologia de înființare, de completare și transmitere în registrul general de evidență a salariaților, a elementelor (datelor) raportului de muncă de către angajatori, prin înregistrarea, anterior începerii activității, a datelor pentru persoanele care urmează să desfășoare activitate în baza unui contract individual de muncă încheiat potrivit prevederilor *Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Elaborarea „*unei aplicații denumită Registrul Instructajelor Periodice*” ar implica proiectarea unui sistem informatic și informațional complex, prin firme de specialitate IT, cu alocarea unor resurse financiare, umane și materiale importante.

5. Referitor la art. 2 din inițiativa legislativă, facem precizarea că, în ceea ce privește instruirea în domeniul apărării împotriva incendiilor, aşa cum este prevăzută în *Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, Inspectia Muncii nu are atribuții și competențe. Realizarea și gestionarea unei aplicații care să cuprindă și acest tip de instruire ar fi o ingerință asupra competențelor pe care le au instituțiile de control în domeniul apărării împotriva incendiilor.

Precizăm, de asemenea, faptul că încărcarea, de către angajatori, a dovezilor privind realizarea instruirii lucrătorilor în aplicația pusă la dispoziție gratuit de Inspectia Muncii creează costuri administrative nejustificate (echipamente, acces la internet, semnatură electronică), în special în cazul IMM-urilor, care pot fi evitate în condițiile în care legea le dă posibilitatea de a alege asupra modului de realizare a instruirii (clasic sau digital).

Referitor la încărcarea certificatelor medicale în această aplicație, facem precizarea că aceste documente au implicații în mai multe domenii, inclusiv în domeniul finanțier – contabil, legislația specifică din aceste domenii impunând păstrarea, în original, la sediul angajatorului, a dovezilor pe baza cărora au fost realizate anumite plăți. Dacă este eliminată această obligație pentru angajator, aşa cum este prevăzut în articolul 3 alin. (7) din prezenta inițiativa legislativă, acest fapt ar avea implicații și în alte domenii de activitate, cu legislație specifică aplicabilă.

6. Considerăm că art. 3 alin. (4) din inițiativa legislativă nu respectă *Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (Regulamentul eIDAS)*. Astfel, opinăm că era importantă definirea sintagmei ”*certificarea instructajelor*”, întrucât nu este clar dacă aceasta se referă la semnarea

documentului în cauză utilizând o semnătură electronică în concordanță cu Regulamentul eIDAS și legislația națională sau la încărcarea acestuia în aplicația Registrul Instructajelor Periodice.

7. Deși inițiativa prevede la art. 4 și 5 schimbarea a doar două articole din legislația în vigoare în domeniul securității și sănătății în muncă și în domeniul apărării împotriva incendiilor, apreciem că are incidentă asupra mai multor norme juridice cuprinse într-o serie mult mai largă de acte normative (acte normative în domeniul securității și sănătății în muncă, al relațiilor de muncă, al apărării împotriva incendiilor, al domeniului sanitar, fiscal, etc).

Având în vedere că în registrul electronic ce face obiectul propunerii legislative urmează să fie implementate inclusiv date privind starea de sănătate și având în vedere că digitalizarea presupune facilitarea accesului la informație, atragem atenția că, în conformitate cu art. 9 din *Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor)*, chiar dacă prelucrarea este prevăzută de lege, aceasta trebuie să fie însoțită în dreptul intern de măsuri adecvate și specifice pentru protejarea drepturilor și libertăților persoanei vizate, astfel încât să fie prevenite abuzurile sau accesul nelegal la date.

Precizăm, totodată, faptul că obligația instituită pentru angajatori de a se înscrie, în termen de doi ani, în Registrul instructajelor periodice anulează posibilitatea acestora de a opta pentru modul de realizare și de consemnare a instruirii lucrătorilor în format clasic (hârtie) sau digital (în registrul mai sus amintit), astfel cum prevede legislația în vigoare. În plus, aceasta nu este prevăzută ca și modificare a cadrului legal aplicabil în prezent, astfel cum, de exemplu, se propune la art. 4 din inițiativa legislativă.

În acest context, semnalăm că era necesar ca prevederile inițiativei legislative să se limiteze la operațiunile de înscriere/consemnare a activităților în Registrul Instructajelor Periodice, urmând ca procesele de instruire propriu-zise, așa cum sunt ele reglementate de *Legea nr. 319/2006 a securității și sănătății în muncă, cu modificările și completările ulterioare și Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, să nu fie afectate prin normele metodologice emise ulterior.

Totodată, potrivit art. 2 alin. (1) din *Hotărârea Guvernului nr. 905/2017 privind registrul general de evidență a salariaților*, în registrul general de evidență a salariaților, se înregistrează, anterior începerii activității, datele pentru persoanele care urmează să desfășoare activitate în baza unui contract individual de muncă încheiat potrivit prevederilor *Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

8. Semnalăm faptul că la art. 6 lit. (1) din inițiativa legislativă se prevede în sarcina Inspectiei Muncii elaborarea, în termen de 60 de zile de la data publicării, a Normelor metodologice de aplicare a acesteia, fără însă ca această instituție publică să aibă drept de inițiativă legislativă.

9. Având în vedere dispozițiile art. 6 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2014 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora ”(...) structurile militare și structurile în care își desfășoară activitatea funcționari publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (...) organizează activitățile de inspecție a muncii prin direcții proprii de specialitate, care au competență exclusivă numai pentru structurile respective”, la nivelul Ministerului Afacerilor Interne (MAI) este utilizat un alt registru de evidență al salariaților.

10. Semnalăm faptul că inițiativa legislativă determină anumite implicații financiare, astfel încât, precizăm că era necesar să se prevadă și mijloacele financiare pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare conform art.138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*.

În acest sens, inițiatorii propunerii legislative estimează un impact de 350 mii lei, ceea ce înseamnă o majorare a cheltuielilor bugetului de stat cu impact asupra deficitului bugetar, în acest caz fiind necesară respectarea prevederilor art. 15 din *Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare* și ale art. 15 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată*.

În ceea ce privește sursa de finanțare, se menționează Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.

Precizăm că, potrivit prevederilor alin. (2) al art. 30 din *Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare*, ”*Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului se repartizează unor ordonatori principali de credite ai bugetului de stat și ai bugetelor locale, pe bază de hotărâri ale Guvernului, pentru finanțarea unor cheltuieli urgente sau neprevăzute apărute în timpul exercițiului bugetar.*”

### **III. Punctul de vedere al Guvernului**

**Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Nicolae Ilopel CIUCĂ

PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Alina Ștefania GORGHIU

Președintele Senatului